

قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت ویتنام

ماده 8 - 8

ماده 8

ماده 8 بازداشت موقت

1 در صورت اضطرار، یک طرف می‌تواند از طریق امکانات سازمان پلیس جنایی بین المللی (اینترپل)، مجاری سیاسی (دیپلماتیک) و مستقیماً بین مراجع مرکزی طرف‌ها خواستار بازداشت موقت شخص موردنظر، تا زمان رایحه درخواست استرداد از طریق مراجع مرکزی شود. درخواست به صورت مکتوب و با هر وسیله‌ای از جمله وسایل الکترونیکی ارسال خواهد شد.

2 درخواست شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) بیانیه‌ای در مورد دلایل فوریت درخواست

ب) شرحی از شخص مورد نظر، از جمله، عکس یا اثر انگشت؛ در صورت امکان

پ) موقعیت مکانی شخص مورد نظر، در صورت آگاهی

ت) بیانیه‌ای در مورد جرایم ادعایی ارتکاب شده توسط شخص یا جرایمی که به خاطر آنها محکوم شده است؛

ث) بیانیه‌ای مختصر در مورد رفتار ادعایی تشکیل دهنده هر جرم

ج) بیانیه‌ای در مورد وجود قرار بازداشت، یا احراز مجرمیت یا حکم محکومیت، علیه شخص مورد نظر

چ) بیانیه‌ای در مورد حکمی که برای جرایم می‌تواند وضع شود یا وضع شده است؛ و

ح) بیانیه‌ای در مورد این که درخواست استرداد شخص قرار است پیگیری شود.

3 طرف درخواست شونده پس از دریافت چنین درخواستی، اقدامات لازم را طبق قوانین خود برای حصول

اطمینان از دستگیری شخص مورد نظر انجام خواهد داد و طرف درخواست کننده را در اسرع وقت از نتیجه درخواست خود آگاه خواهد کرد.

4 شخصی که بر اساس چنین درخواستی دستگیر می‌شود، چنانچه درخواست استرداد منضم به اسناد مثبت‌ه مندرج در ماده (6) این معاهده دریافت نشده باشد، می‌تواند پس از انقضای چهل و پنج (45) روز از تاریخ دستگیری آن شخص، آزاد شود.

5 چنانچه متعاقباً درخواست استرداد دریافت شود، آزادی شخص بر اساس بند (4) این ماده، مانع از آغاز جریان رسیدگی‌های استرداد شخص مورد نظر نخواهد شد.